

IZLAZAK

Mi u tišini ustajemo za svoje zakone.
Zato ne zvone zvona.
Ne podižemo barjake.
Izlazimo iz baraka.
Stari junaci i sveci ustaju sa nama.
I naša savest plaši kneza tame,
tu večnu kukavicu što gamiže u mraku,
anonimnu elitu bez lica.
Mi u tišini napuštamo geto.
A našu decu sačuvaće bog.

PRED OGLEDALOM

Da li je Bog uvek na mojoj strani?
Sve se odvija po njegovom planu.
Sve je zapisano na njegovom dlanu.
Pa dugo i sitno soli po ranama.
Prosipa besmrtni prah po stranama.
Kupa se u fontanama.
Povija i rastresa mlazeve ko perjanice.
I Gospod ponekad uživa i pliva.
Al' ne odvraća svojega lica.
Hoću li uvek biti miljenica
pod rascvetalim granama?

APOTEOZA

Sidi u jesenji bazen kad svi drugi odu,
popločan plavim keramičkim pločicama,
prazan i akustičan, čisti zen,
u kubike popodneva da spokojno snevaš.
Sidi u jesenji bazen, u toplu žutu vodu.
I ni reči više, i ni reči manje,
i ni reči ikada više.